

Opening

In 1970 ging een tv-programma van start dat miljoenen mensen anders naar het geloof deed kijken: Hour of Power. Dit is de dag die de Here heeft gemaakt. Laten we ons verheugen. Nog altijd laat Hour of Power een nieuw geluid voor een nieuwe generatie horen. Als je op God vertrouwt, kan niks je tegenhouden. Want wat uw omstandigheden en problemen ook zijn; dit moment kan uw uur van kracht zijn.

Samenzang - Joyful, Joyful

Vreugde, vreugde, louter vreugde is bij U van eeuwigheid.

Schepper, die 't heelal verheugt en bron van eeuw'ge vreugde zijt.

Gij, die woont in licht en luister drijf de schaduwen uiteen hij, die zoekend

Dooit in 't duister vindt het licht bij U alleen. Amen! Amen! Amen!

Welkomstwoord

Door Bobby Schuller en Hannah Schuller

Dit is de dag die de Here gemaakt heeft. Wij verheugen ons daarover. Goedemorgen. Een welkom kijkers, welkom kerkfamilie. Wij zijn zo blij dat jullie er zijn. Jullie zijn geliefd. Amen. Laat ons bidden.

Gebed

Vader, wij danken U voor alles wat U ons gegeven hebt. En wij danken U, Heer, dat U een God bent Die ons liefheeft. En dat U een God bent Die in de wereld werkt. U bent de God die af en toe wonderen doet en ons helpt. Wij vragen in Jezus' naam voor iedereen die vandaag een wonder nodig heeft dat uw Heilige Geest hen aanraakt, hun lichaam of geest of iets anders in hun leven waarvoor zij U nodig hebben. Bovenal vragen wij U ons te vullen met uw Heilige Geest en ons te helpen om ware volgelingen van U te zijn. Dit bidden wij in uw naam, amen.

Koor - "God is Our Refuge"

God is voor ons een veilige schuilplaats

Betrouwbare hulp in de nood

Al beven de bergen in het diepst van de zee

Al bruist en kolkt de watervloed

Wij vrezen niet

Kom en zie de werken van God

De ontzagwekkende werken van God

Hij is te midden van zijn volk op heel de aarde

Hij is het Woord, wij zijn zijn handen,

Hij zal ons leiden

Hij is de lucht, wij zijn zijn lied

Wij zullen zijn aanwezigheid loven

De hele dag lang

God is voor ons een veilige schuilplaats

Een betrouwbare hulp in de nood

Al beven de bergen in het diepst van de zee

Al bruist en kolkt de watervloed

Wij vrezen niet

Kom en zie de werken van God

De ontzagwekkende werken van God

Hij is te midden van zijn volk op heel de aarde

Hij is het Woord, wij zijn zijn handen

Hij zal ons leiden

Hij is de lucht, wij zijn zijn lied

Wij loven zijn aanwezigheid

De hele dag lang

God is voor ons een veilige schuilplaats

Een betrouwbare hulp in de nood

Al beven de bergen in het diepst van de zee

Al bruist en kolkt de watervloed

Wij vrezen niet, wij vrezen niet

Wij vrezen niet, wij vrezen niet

Schriftlezing - Filippenzen 2:1

Door Hannah Schuller

Ter voorbereiding op de boodschap lees ik Filippenzen 2:1. Als er dan enige bemoediging is in Christus als er enige troost is van de liefde als er enige gemeenschap is van de Geest als er enige innige gevoelens en ontfermingen zijn maak dan mijn blijdschap volkomen doordat u eensgezind bent, dezelfde liefde hebt één van ziel bent en één van gevoelen. Doe niets uit eigenbelang of eigendunk maar laat in nederigheid de een de ander voortreffelijker achten dan zichzelf. Laat eenieder niet alleen oog hebben voor wat van hemzelf is maar laat eenieder ook oog hebben voor wat van anderen is.

Kerkfamilie, God roept ons op een leider naar Gods hart te zijn. Amen.

Interview - Zim Flores

BS = Bobby Schuller en ZF = Zim Flores

(Introvideo)

Zim Flores is ondernemer, podcastpresentator en schrijver. Zij heeft Travel Noire opgericht een exclusief online reisbureau dat elke maand miljoenen reizigers bereikt. Na de verkoop van Travel Noire in 2017 heeft zij de website Italicist opgericht een platform dat vrouwen helpt, online voordelige kleding te kopen.

Na haar ware identiteit in Christus gevonden te hebben en na te streven wat Hij haar vraagt te doen werd zij geïnspireerd tot het schrijven van haar nieuwste boek: Dare to Bloom: God vertrouwen in het proces naar iets nieuws. In dat boek legt ze uit hoe de Heer je ware identiteit bepaalt in elke situatie.

Welkom, Zim Flores.

BS Zim, hallo. Welkom. Wil je voor diegenen die jouw bijzondere verhaal nog niet kennen misschien iets over je bedrijf en je leven vertellen en over hoe je gekomen bent waar je nu bent?

ZF Ja, natuurlijk. Ik ben opgegroeid in een plaatsje in Minnesota. Daar waren niet veel kinderen zoals ik, dus ik moest creatief leren denken. Het draaide in mijn leven al gauw om mijn houding om met verschillende mensen uit verschillende achtergronden te praten en mij in verschillende kringen te bewegen. Ik was altijd anders dan anderen. Ik was een aparte meid. Ik verhuisde naar North Carolina en kloonde een gen toen ik 19 was. Dat bracht mij met een klap in de wereld van de biologie. Ik was net gaan studeren, dus daar begon het allemaal. Na mijn afstuderen

verkocht ik alles wat ik had, verhuisde naar India en ging daar werken. Mijn leven is één grote serie interessante, mooie gebeurtenissen geweest. Toen ik mijn reisbureau oprichtte in de zomer van 2017 voelde ik dat de Heer mij ertoe bewoog om dat vaarwel te zeggen. Datgene waaraan ik mijn identiteit had opgehangen. Het was de pijnlijkste ervaring uit mijn leven maar wat ik eraan overhield, was dat er prachtige dingen zijn die God voor ons heeft maar dat wij eerst moeten loslaten waar wij ons aan vastklampen. Dat is voor mij een prachtige les geweest.

Nu hebben mijn man en ik zes verschillende bedrijven. Wij doen een hoop interessante dingen maar dat zou allemaal nooit mogelijk zijn geweest als ik niet had geluisterd naar wat God te zeggen had en Hem niet had gehoorzaamd.

BS Prachtig. Voor diegenen die dat nog niet weten je was goed bekend in de reiswereld en toen verkocht je alles, hè? Vertel mij eens wat over dat bedrijf.

ZF Het leek mij een droombaan. Dat kwam voort uit mijn eigen ervaring. Toen ik in India woonde kon je voor acht dollar van India naar Maleisië en Cambodja vliegen. Ik vloog heel wat af en ik wilde dat anderen dat ook konden ervaren. Het was een droombaantje, zeg maar. Maar ik verloor er mijn identiteit bij. Ik denk dat dat een van de belangrijkste lessen was. Het belangrijkste dat ik ervan opstak, was dat er dingen zijn die wij doen zonder dat we zijn wat wij doen bepalend is. En zo kwam er een punt waarop ik zei: Ik wil niet geliefd zijn in de reiswereld.

Ik wil door God geliefd zijn. Hoe zag dat eruit? Het betekende dat ik een leven van opoffering ging leiden maar geen opoffering in de zin waarin het leven niet uitbundig vreugdevol is want ik geloof dat God dat voor ons wil maar opoffering in de zin dat wij weten dat voor alles waarvan God ons vraagt het op te geven iets beters in de plaats komt.

BS Geweldig. Dat brengt mij bij je boek, Dare to Bloom. Vertel ons eens waarom je dat hebt geschreven en wat je hoopt dat mensen eraan overhouden.

ZF Ik schreef dat boek na de periode die volgde op de tijd waarin ik met het bedrijf omging dat Travel Noire kocht. Ik verkocht Travel Noire in september 2017 en ik bleef zo'n 18 maanden werken bij het bedrijf dat ons had overgenomen. In die periode veranderde alles. Het bedrijf dat ik had opgericht was niet langer het bedrijf dat ik kende nadat ik er vertrok. Het was hartverscheurend.

BS Je hebt iets vanaf de grond opgebouwd maar het is op de een of andere manier onherkenbaar geworden.

ZF Maar ik wist dat er lessen in schuilgingen die God mij wilde leren. In die periode waarin ik alleen maar weg wilde bestond er een concept waaraan ik veelvuldig dacht en dat ik 'de vis fileren' noemde. Als je aan het boek Jona denkt en hoe Jona werd opgeslokt door de vis stelde ik mij voor dat Jona misschien een mes bij zich had gehad in zijn gordel of zo, waarmee hij zichzelf uit de vis had kunnen bevrijden. Maar die vis had wel 200 meter diep kunnen zwemmen of 1000 kilometer uit de kust. Als hij zichzelf met zijn mes uit die vis had bevrijd, zou hij zijn verdronken.

Als ik aan mijn eigen leven en situatie denk, had ik kunnen zeggen: God, ik stap eruit. Ik wil terug naar mijn normale leven en normale dingen doen. Maar de Bijbel zegt dat Jona op het droge werd gegooid. Dat herinnerde mij eraan hoe belangrijk het voor God is waar wij uiteindelijk landen. Als wij in de buik van de vis blijven zitten, of waar God wil dat we blijven zitten zal Hij ons altijd brengen op de vaste wal.

BS Dat klinkt als een goeie preek. Je zou hier eens moeten komen preken. Dat is een hele mooie vergelijking. Hartelijk dank dat je vandaag bij ons was.

ZF Dank dat ik erbij mocht zijn.

Duet - Preston Parker & Sam Capella - "Psalm 34"

Wij verhogen uw Naam. We zijn hier om U te eren.

Ik zocht de Heer en Hij gaf me antwoord en bevrijdde me van alle angst

Zij die naar Hem kijken, zij stralen, ze zullen nooit beschaamd worden

Deze arme man huilde en de Heer hoorde me en redde me van mijn vijanden

De Zoon van God behoed zijn heiligen Hij zal hen bevrijden

Vergroot de Heer met mij en kom en verhef zijn naam voor altijd

Verheerlijk de Heer met mij, kom, verhef zijn naam voor altijd

O, proef en zie dat de Heer goed is, gezegend is hij die schuilt bij Hem

Vrees de Heer, al jullie heiligen, Hij zal jullie alles geven

Maak groot de naam van Jezus, vandaag op deze plek, kom, verhef zijn naam samen,

Verheerlijk de Heer met mij kom, verhef zijn naam voor altijd

Maak de Heer groot met mij laten we Hem verheerlijken

Zijn naam is groter dan welke berg we ook voor ons zien

Verheerlijk de Heer met mij, wij verhogen U en wij danken U God

Kom, verhef zijn naam voor altijd

O, proef en zie dat de Heer goed is, Hij zal je alles geven, Hij zal je alles geven

Koor - "Let All the People Praise"

De Here is trouw geweest door generaties heen

Hij wandelde met ons door vuur, in zonneschijn en schaduw,

Beschermer, Voorziener in alle tijden en seizoen, altijd Dezelfde

O God, die droeg ons voorgeslacht in tegenspoed en kruis

Wees ons een gids in storm en nacht en eeuwig ons tehuis

O God, die droeg ons voorgeslacht in tegenspoed en kruis

Wees ons een gids in storm en nacht en eeuwig ons tehuis

Laat alle volkeren de naam van de Heer prijzen

De naam van de Heer, de naam van de Heer

De naam van de Heer, de naam van de Heer

Proclamatie met Bobby Schuller

Waar je ook bent, sta op. Houd je handen zo, in een gebaar van ontvangen. En zeg met mij: Ik ben niet wat ik doe of wat ik heb. Ik ben niet wat mensen over mij zeggen. Ik ben Gods geliefde kind. Dat is wie ik ben. Dat kan niemand me afnemen. Ik hoef mij geen zorgen te maken of te haasten. Ik mag vertrouwen op mijn vriend Jezus en zijn liefde delen met de wereld. Dank jullie wel.

Preek - "Een leider naar Gods hart"

Door Bobby Schuller

Ik ben dol op geschiedenis. Ik vertel graag uit de Bijbel en kijk ernaar met een historische blik want de Bijbel is geschreven in een historische taal en op een historische plek door een historisch volk dat God gebruikt heeft om zijn Woord en zijn openbaring tot ons te brengen. Om de Bijbel goed te begrijpen, moet je begrijpen waar die vandaan is gekomen. Dat vertelden ze ons ook op de Bijbelschool. Maar als ik geschiedenis bestudeer is het wel zo dat geschiedenis botst met mijn verbeelding omdat sommige van de verhalen ongelooflijk zijn. Als ik geschiedenis lees en bestudeer lijkt het of ik op een bepaalde manier de kans krijg of wij de kans krijgen, om dingen te zien zoals de Heer ze ziet. Als God ons ziet, ziet Hij ons temidden van zijn groter plan. Zijn plan is al een hele tijd bezig en zal hopelijk nog veel langer duren en heeft een begin en een einde. En Hij kent onze plek daarin. Maar als je zelf in het verhaal zit, is het moeilijk om te weten wat er gaat volgen. Als je iets leest dat 2000, 3000 of nog maar 100 jaar geleden is gebeurd weet je altijd wat erop volgt en het is altijd interessant om je af te vragen waarom Hij dat deed. Je weet dat als je in die positie was geweest, je dat ook gedaan had. Je herkent jezelf in de verliezer of in de winnaar. Daarom hou ik zo van geschiedenis, omdat het me helpt de Bijbel te begrijpen maar ook mijzelf en ons als volk. Een van de dingen die ik superinteressant vind als geschiedenisfanaat al ben ik zelf geen historicus maar als liefhebber van geschiedenis hoor ik altijd graag verhalen van bepaalde groepen zoals mensen van adel. Ik heb het over blauw bloed. Dat is lastig om uit te spreken. Blauw bloed. De aristocraten. Mensen die zeggen, ik ben een koning of koningin of wat dan ook en een gedetailleerde stamboom hebben die heel ver teruggaat en waar ze erg trots op zijn. Ik wist niet dat dit mogelijk was, maar er schijnt een organisatie in Schotland te zijn die de Highlands en delen van Aberdeen wil behoeden

voor ontwikkeling. Ik ben nog nooit in Schotland geweest, dus ik weet niet echt waar ik over praat maar ze willen dus ontwikkeling tegenhouden. Dat doen ze door stukjes land te verkopen die nooit ontwikkeld kunnen worden omdat ze maar een of twee vierkante meter groot zijn. Die verkopen ze aan elke liefhebber omdat de Schotse wetgeving stelt dat als je land in Schotland bezit, je een Lord of Lady bent. Mijn zus heeft ons dat cadeau gedaan. Hannah en ik zijn nu onder de wetgeving van Schotland uitgeroepen tot Lord Robert Vernon Schuller en Lady Hannah Rose Schuller. Dat klinkt best serieus. Dus voortaan wil ik graag worden aangesproken als Lord Voorganger. Ik moest toch eens opzoeken of dat legaal is. Bestaat die wet echt? Ik vond ergens een artikel van natuurlijk een Britse journalist die zich er enorm over opwond omdat het zo'n chaos creëert. Het lijkt stom en dat is het natuurlijk ook. Ik verontschuldig mij maar even tegenover alle Britse en Canadese of andere bewoners van het Gemenebest. Ik heb nooit de koninklijke familie willen beledigen of zo. Dat lijken mij heel aardige mensen. Maar ik vind dit allemaal nogal merkwaardig. En hij schreef daarover. Ik moest het googlen. Ben ik echt een Lord? Is Hannah nu inderdaad een officiële Schotse Lady? En het antwoord luidt: een beetje wel. Hij zei ja, je kunt je naam met Lord ervoor op je creditcard zetten wat ik natuurlijk meteen ga doen. Ik wist niet eens dat je dat kunt doen. Lord Robert Schuller op mijn Visacard. Ja, zei hij, dat kun je doen om een betere tafel te reserveren. Technisch gesproken kun je die titel gebruiken. Maar dan en ik stel mij dat met die stem voor: Wat betekent dat in feite? Het betekent dat je een rare oplichter bent met ideeën ver boven je stand. Ik hoor het in die stem, ik stel mij er een monocle bij voor. Ver boven je stand. Die zin, voor een Amerikaan. Wij waren van 'weg met koning George en de adel'. Als Amerikaan irriteerde het mij dat ik heel gauw een bordje met Lord Robert Schuller op mijn bureau ga zetten. Ik wil alleen maar zeggen, jij bent een dochter van Koning der koningen. je bent de zoon van de Koning der koningen. Die andere koningen maken je niet meer of minder geschikt voor wat dan ook. En geloof het of niet, in het verhaal dat wij vandaag gaan lezen, is dat relevant. Als wij de kinderen van de Koning der koningen zijn streven we niet naar roem, een hoge positie, prestige. Ik heb mijn officiële document, maar dat is alleen maar gekheid. Een manier om er een beetje de draak mee te steken. Want ik geloof, hoe belangrijk posities ook zijn zodra wij daar als leiders onze identiteit aan gaan ontleen, gaat het ons vermogen om te leiden aantasten, hoe gek het ook klinkt. Vandaag gaan wij het hebben over Een leider naar Gods hart. Dat is een seminar die over de hele wereld wordt gegeven, van Blanchard en Hodges. Het is een prachtig seminar die wij voor onze eigen medewerkers en vrijwilligers geven maar ik denk dat het belangrijk is om hem met de hele kerk en via Hour of Power te delen, omdat jij uiteindelijk een leider bent. Jij bent een leider. Ik definieer een leider als iedereen die invloed wil uitoefenen op de manier waarop iets gebeurt. Misschien denk je, Bobby, ik ben niet echt een leider. Maar als je een ouder bent, leid je je kinderen. Als je je wederhelft wilt beïnvloeden, leid je je wederhelft. Als je in een teamvergadering op je werk zit en je zegt of doet iets in die vergadering maak je deel uit van het leiderschap van die vergadering. Als je als lid van de kerk op mensen afstapt en met ze praat, advies geeft of als je aanbiedt om iets voor iemand te doen, leid je ze. Dus ik wil beginnen met te erkennen dat wij allemaal leiden maar dat wij niet allemaal goed leiden. Dat we verantwoordelijkheid moeten nemen voor het leiden. Soms moeten wij meer leiden, maar het belangrijkste is: Als wij leiden, moeten wij leiden vanuit een positie van discipelschap. Wij moeten leiden als Jezus. Ik ga de strekking volgen een leider naar Gods hart maar die ga ik wel een beetje ont-Microsoften. Ik bedoel, de taal is een beetje zakelijk, waar ik niet van hou. Ik hou van historische, theologische taal, dus ik ga de taal een beetje aanpassen maar ik zal mij zeker niet afwijken van de feitelijke boodschap. In de komende vier weken gaan wij praten over het hart van Jezus, het hoofd van Jezus, de handen van Jezus en de gewoontes van Jezus. Vandaag gaat het dus over het hart van Jezus. En het hart van Jezus is dat de laatsten de eersten zullen zijn en de eersten de laatsten. Als volgelingen van Jezus en als christenen in het algemeen wordt ons gevraagd om niet eerst naar de uiterlijke resultaten te kijken maar eerst naar het hart, de wil. Waar verlang ik naar? Waarheen ben ik op weg? Waar geef ik het meeste om? Als Jezus het over moraal heeft begint Hij altijd met wat er van binnen gebeurt, in de onzichtbare delen. Datgene wat verder niemand ziet. Datgene wat alleen jij ziet als je naar jezelf in de spiegel kijkt. Dat deed ik laatst met mijn certificaat en ik zei: Bobby. Je bent Lord Bobby. Dat

klinkt hilarisch, Lord Bobby. Maar goed, genoeg daarover. Uiteindelijk gaat het Christus vooral om wat er in onze harten gebeurt. Een transformatie van binnen naar buiten. Wij veranderen wat hier gebeurt voordat wij veranderen wat daar gebeurt. Dat idee dat de Europese middeleeuwse koningen en koninginnen voorstelde in termen van aristocratie al die dingen waren geërfd van het Romeinse Rijk. De Romeinen waren zelf ook niet de eersten die ermee kwamen maar in de tijd van Jezus bestond er zeer zeker een hiërarchie. Het is interessant dat in het Romeinse Rijk een klein plaatsje een grotere plaats werd en daarna een grote stad in het midden van Italië die de hele bekende wereld opeiste. Het is ongelooflijk zoals ze dat hebben gedaan. In Italië begon de Romeinse veroveringsdrift als een voorzorgsmaatregel. Ze werden continu door hun burens aangevallen. Daarom vielen ze zelf hun burens aan om met rust gelaten te worden. Daarmee begon een proces van voortdurende en nooit meer stoppende verovering door de republiek. In combinatie met een ethiek van roem en glorie leidde dat ertoe dat veel soldaten en generaals steeds meer wilden veroveren. In de vroege Romeinse Republiek waren alle soldaten landeigenaren maar naarmate de republiek groeide en uiteindelijk een keizerrijk met een keizer, een caesar werd konden soldaten overal vandaan komen. De bevolking en de aristocratie en het kastensysteem veranderden ingrijpend in de loop der jaren, tot je een heel duidelijk systeem had dat er een beetje zó uitzag. Wij hebben hier een piramide, waarbij die man bovenaan natuurlijk caesar is. Dan volgen de patriciërs, de senatoren, de oude aristocratie. De oude families, die al sinds mensenheugenis in Rome wonen. Dan volgen de equestri, een soort ridders, en daarna de plebejers, de gewone man, de vrijen en de soldaten. Vrijen waren slaven die waren vrijgelaten. En ten slotte volgden de laagste van de laagste, de slaven. Als je in Jezus' tijd het Romeinse Rijk bezocht, zag je werkelijk overal slaven. Als wij de Amerikaanse of Europese slavernij tijdens de vroege Verlichting of de late Middeleeuwen bestuderen, waren de meeste slaven gevangen onder de inheemse bevolking. Met name in Afrika. In die tijd zaten de Romeinen nergens mee. Ze maakten iedereen tot slaaf. Iedereen die ze veroverden, kon slaaf worden. Vrouwen, kinderen. Veel van die slaven waren wit. Als je mij in die tijd in het Rijk had neergezet een half Nederlandse, half Ierse vent van ruim 1 meter 80, was ik waarschijnlijk een soldaat of een arbeider of zo geweest zijn maar wel een slaaf. In die tijd was er niets lager dan een slaaf. Een slaaf was eigendom. Waardevol, eigendom, maar uiteindelijk eigendom. Dus je had in het Romeinse Rijk een enorm deel van de bevolking dat voor alles gebruikt kon worden. Veel van de kinderen en de meeste slavinnen werden seksueel misbruikt. Gruwelijk. Dat was dus de situatie in Jezus' tijd. Die hiërarchie bestaat en terwijl dat plaatsvindt preekt Jezus over datgene waar Hij doorlopend over praat. In elk hoofdstuk van de evangeliën wordt dat het Koninkrijk van God of het Koninkrijk der Hemelen genoemd. Ongeacht hoe vaak Jezus gelijkenissen gebruikt en aan zijn discipelen probeert uit te leggen dat het Koninkrijk Gods iets is wat van binnen naar buiten komt dat het Koninkrijk Gods, Gods invloed is die overal kan plaatsvinden horen zij er een feitelijk koninkrijk in. Zijn discipelen horen ongetwijfeld wat tegenwoordig zou klinken als een kamertje in een café ergens in Europa. Een groep communisten die praten over het omverwerpen van de regering en over wie wat gaat doen als de revolutie uitbreekt. In de nasleep van het Hasmoneeënrijk denken Jezus' discipelen ongetwijfeld dat Hij letterlijk koning gaat worden in Jeruzalem en dat Hij over een rijk gaat heersen, dat niet alleen Rome, maar uiteindelijk de hele wereld zal veroveren. Dat zien wij overal, maar er is een mooi verhaal over de zonen van Zebedeüs waarin hun moeder en de mijne zou dat ook kunnen doen naar Jezus gaat en tegen Hem zegt: Jezus, als U straks uw koninkrijk binnengaat, wilt U dan mijn zonen aan uw rechterhand en uw linkerhand laten zitten? Ze bedoelt niet, als U naar de hemel gaat, laat ze dan zitten aan uw rechter...Nee, ze zegt: Laat ze de tweede man worden met macht in uw nieuwe Jezus-theocratie, in uw nieuwe Jezus-regering. Dat maakt de andere discipelen dan weer woedend. En waarom? Niet omdat datgene wat ze doet, totaal ingaat tegen dat wat Jezus predikt maar omdat zij dat baantje willen. Ik wil een topjob. Ik heb het meeste werk voor U gedaan, Heer. Laat mij rechts zitten. Geef mij die baan. Maak mij gouverneur, of Lord, wat dat ook moge zijn. Ben ik niet trouw geweest? En zo kibbelen en ruziën ze door, tot Jezus ze onderbreekt en dit zegt in Mattheüs 20:25: Jezus riep hen bijeen en zei: U weet dat de leiders van de volken heerschappij over hen voeren dus over hen heersen en de groten macht over hen uitoefenen.

Maar zo zal het onder u niet zijn. Jezus spreekt gewoonlijk in gelijkenissen, maar hier lijkt Hij daar klaar mee te zijn. Hij wil het ze goed duidelijk maken. Zo zal het onder u niet zijn. Wie onder u groot wil worden, die moet uw dienaar zijn. En wie onder u de eerste wil zijn, en dan komt dat politiek beladen begrip want bedenk dat dit een deel van de sociale klasse is. Wie onder u groot wil worden, wie dus de top wil bereiken die moet uw slaaf zijn. Zoals ook de Zoon des mensen niet gekomen is om gediend te worden maar om te dienen, en Zijn ziel te geven tot een losprijs voor velen. Laat die piramide nog eens zien? Jezus zegt... Oké, dit zijn zij waarschijnlijk. Ze zijn plebs, nietwaar? Ze zijn eenvoudige handwerkers, vissers, timmerlui. Bouwvakkers, zou je vandaag de dag zeggen. Die staan hier. En als Jezus hier staat, willen zij deze lui zijn. Na al dat werk willen ze ervoor knokken. Willen ze hier zitten. Nee, zegt Jezus. Als jullie als Mij willen zijn en je denkt dat dat hier is moeten jullie eerst van hiernaar hier verhuizen. Dat moet je eerst vanuit de middenklasse verhuizen naar de meest verachte, minst geliefde, minst aristocratische groep die er bestaat. Dan moet je als een slaaf worden. Wat Hij zegt, is: Je moet je ego loslaten. Je verlangen naar roem en erkenning en macht. Als je wilt leiden als Jezus, kun je dat wel maar dan moet je die drang om beroemd te zijn, laten varen. Die behoefte om belangrijk te zijn. Die behoefte om aldoor bedankt te worden. En hoe leuk al die dingen ook kunnen zijn als je wilt leiden als Jezus, moet je worden als de minsten. En niet als de grootsten. Dat keert steeds terug in datgene wat Jezus leert. Wij kunnen er langer op doorgaan maar het is onontkoombaar dat leiden als Jezus betekent dat je dient. Het betekent dat je je ego loslaat. Deze seminar stelt dat ego betekent: Eigenlijk God Overslaan. Hoe meer mijn ego groeit, hoe sterker ik mijn ware roeping negeer, hoe meer ik Gods leiding verdring hoe meer ik verdring wat mijn roeping is en wat ik geacht word te doen. En ik voeg daaraan toe: Hoe droeviger je wordt. Ook als je erin zult slagen, zul je je alleen maar leger gaan voelen. Hoe meer je het gevoel hebt dat je... Uiteindelijk hebben wij dat nodig. Zijn als Jezus. Er is nog een verhaal, en als trouwe kerkganger ken je het allang en het is waarschijnlijk beter dan alles wat ik verkondig: Het verhaal waarin Jezus de voeten van zijn discipelen wast. Johannes de evangelist vertelt uitvoerig dat Jezus zich kleepte als een slaaf. Interessant, want Jezus droeg ook een gewaad dat naadloos geweven was. Dat was erg duur in zijn tijd. Wij weten niet hoe Hij eraan kwam. Dat was iets zeldzaams, erg lastig te maken. Een kundige kleermaker nam daarvoor je maat en weefde het zo dat het over je hoofd viel en precies paste zonder enige zoom. Zoiets droeg Hij dus, maar Hij trok dat uit. Hij trok dat dure gewaad uit. Hij verwijderde alle tekenen van zijn status als rabbijnse of orthodoxe Jood en deed in plaats daarvan de lendendoek van een slaaf om en deed een van de meest nederige taken die een slaaf kon doen. Hij waste de voeten. Waste de modder en dierenpoep van de voeten van zijn discipelen. Niet alleen een smerig karweitje, maar ook vernederend. Maar daar maalde Hij niet om. En na afloop zei Hij in Johannes 13: U noemt mij Meester en Here, je kunt ook rabbi zeggen en u zegt het terecht, want Ik ben het. Als Ik dan, de Here en de Meester, uw voeten gewassen hebt moet u ook elkaars voeten wassen. Want Ik heb u een voorbeeld gegeven opdat ook u zult doen zoals Ik voor u heb gedaan. Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: Een dienaar is niet meer dan zijn heer en een gezant niet meer dan hij die hem gezonden heeft. Als u deze dingen weet, gezegend bent u als u ze doet. Willen jullie gezegend zijn? Willen jullie vreugdevolle mensen zijn? Dan mag, als wij leiden, ons leiderschap niet komen vanuit zelfverheerlijking en ego maar vanuit een verlangen om de Here te behagen en anderen te zegenen. Om een dienende leider te zijn. Om te leiden met Jezus' hart. Een hart van compassie, van vreugde, van liefde. Niet van zelfpromotie, niet van de dingen die wij zo vaak bij leiders zien. Dus als je leidt, en leiden doe je, leid dan met Jezus' hart. Leid om anderen te dienen. Deze seminar noemt dat een dienende leider in plaats van een zichzelf dienende leider. Of, anders gezegd, een geroepen leider in plaats van een gedreven leider. En zij denken en dat vind ik ook dat het enige verschil ertussen degene is die het toepast. Als voorganger moet ik natuurlijk weten dat ik Hour of Power niet bezit. Dat is makkelijk, want ik heb deze bediening niet opgericht, maar geërfd. Ik beheer het tot mijn opvolging het leiderschap van mij zal overnemen. Maar wij allen die leiden, zien de verantwoordelijkheden of dat zouden wij moeten zien, niet als iets wat wij bezitten. Maar als je een gedreven leider bent in plaats van een geroepen leider beschouw je al gauw alles wat je leidt als je eigendom. Het is van mij. En dan kun je je bedreigd en gehinderd voelen. Maar alles, ook ons

eigen lichaam, hebben wij geleend van God. Uiteindelijk verliezen wij alles in deze wereld. Wij kunnen niets meenemen. De Heer laat ons zien dat, als wij goede rentmeesters zijn van wat van Hem is dat Hij ons meer zal toevertrouwen. Maar als wij het ons toe-eigenen, zal dat slecht uitpakken. Hier zijn drie vragen tot slot. Ik behandel ze even snel. Als je wilt weten of je een dienende of een jezelf dienende leider bent zijn dit goeie vragen om jezelf te stellen. Denk even niet aan je baas als ik dit zeg. De eerste is: Hoe ga ik om met kritiek? Als je getrouwd bent, hoe reageer je dan als je wederhelft kritisch is? Echtgenoten, jullie vrouw is een huwelijkshandboek. Zij zal je graag vertellen hoe je je huwelijk kunt verbeteren. Uiteindelijk zien de meesten van ons elke vorm van kritiek als een geschenk of als een aanval. Zien we het als een inzicht, een zegen of als een bedreiging? Vatten wij het op als een aanval op onze autoriteit? Een aanval op onze positie? Leiden als Jezus betekent vooral dat je kritiek zelfs en vooral negatieve kritiek, ziet als een geschenk. Nummer 2: Hoe is je opvolging geregeld? Van meet af aan wees Jezus opvolgers aan. Hij zei: U zult grotere dingen doen. Vanaf het eerste begin wilde hij dat de 12 Hem zouden vervangen als leiders op aarde en dat zij zelf ook opvolgers zouden aanwijzen. In je werk moet je ook leiders trainen. Je moet een leider van leiders zijn. Je wilt je kinderen opvoeden om... Het is belangrijker dat je je kinderen leert sterk te zijn dan dat je ze leert, veilig te zijn. Ze moeten zo snel mogelijk mensen worden die op eigen benen kunnen staan. Je zult er altijd voor ze zijn, altijd van ze houden, ze altijd troosten. Maar wat als je doodgaat? Ooit zal dat gebeuren. Dan wil je weten dat je je kinderen goed hebt voorbereid op het leiden van een goed leven. Opdat ze zullen leiden zoals ik dat beoogde. Voed een kind op de juiste manier op, zegt de Bijbel en het zal niet afdwalen. Je zult altijd mensen moeten opleiden om te leiden zoals Jezus. Zo leidde Hij zelf ook. Nummer 1 is dus: Hoe ga je om met kritiek? Nummer 2 luidt: Leid je leiders op? Leid je opvolgers op? En nummer 3 luidt: Wie leidt en wie volgt? Als je leidt als Christus, geldt in het ideale geval dat alles wat je doet, je primair doet als volgeling. Daarna pas als leider. Paulus zegt: Volg mij zoals ik Jezus volg. De eerste vraag die je je stelt telkens als je een beslissing neemt telkens als je invloed wilt uitoefenen: Welke kant gaat de Heer op? Hoe kan ik deze vergadering, dit gezin, deze bediening of deze groep of mijn klas als je op school zit of studeert waar zou Jezus dit naartoe leiden? Doe dan je best om die kant op te volgen en zeg: Volg mij zoals ik Jezus volg. Het gaat dus niet om je eigen weidse visie op wat je wilt bereiken maar om de vraag hoe Jezus deze groep zou zegenen en leiden. Dan merk je ten eerste dat dat veel sympathieker is en dat je er veel meer vreugde aan beleeft omdat het niet om jouw visie draait maar om de visie die Jezus heeft, jou te hebben geschonken. Als je deze preek volgt op tv of waar dan ook, ook als je geen christen bent of niet gelooft, wil ik je bemoedigen om die principes toe te passen. Want wij vertrouwen niet alleen op Jezus als de Leidsman in ons leven maar ook op zijn wijsheid. Dat datgene wat Hij ons leert, verstandig en goed voor ons is. Daarvoor danken wij Hem. Vrienden, jullie doen het veel beter dan je denkt. Jullie zijn betere ouders dan jullie denken te zijn, betere leiders. Blijf de Heer de kans geven om goed werk in je te doen.

Gebed

Vader, wij danken U voor alles wat U ons geschonken hebt. Voor alles wat U ons hebt toevertrouwd. En wij bidden dat wij onze ego's kunnen laten varen en onze drang om te worden erkend en bewonderd. Onze titels en posities en dergelijke los te laten en te gaan waarheen U wilt dat wij gaan. Wij weten dat wij van waarde zijn, geliefd en dat U voor ons zorgt. Dat is genoeg, Heer. Wat een geschenk is dat. Dat de Koning der koningen en de Heer der heren blij met je is. Je zegent. Je roept. Je liefheeft. Wij hebben van niemand anders liefde nodig. Wij kunnen dienen en vertrouwen en doen waartoe U ons roept. Wij danken U. Wij bidden dit in Jezus' naam, amen.

Koor - "Rejoice, the Lord is King"

Verheug u, de Heer regeert, aanbid uw Koning, Heer

Verheug, breng dank en zing geef eeuwig Hem de eer

Verhef uw hart, verhef uw stem, verheug, wees blij

Verheerlijk Hem, verheug u, wees blij

Zegen

De Here zegene u en behoede u. De Here doe zijn aangezicht over u lichten en zij u genadig. De Here verheffe zijn aangezicht over u en geve u vrede. In de naam van de Vader, de Zoon en de Heilige Geest. Amen.

Webtip: bekijk de uitzending van Hour of Power ook eens op www.hourofpower.nl/service!